

Tygodnik Parafialny OPIEKUN

Święty Józefie, Patronie naszej Parafii, Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami

Sanktuarium Świętego Józefa Siedlce

www.jozefsiedlce.pl

SŁUGA TWÓJ SŁUCHA – rozważanie Słowa Bożego z XXXIII Niedzieli Zwykłej (rok C)

Wytrwałość ocali wasze życie

1 czytanie *Ml 3, 19-20a*

Słoma w piecu nie ma przed sobą wielkiej przyszłości. Jest skazana na zagładę, błysnie tylko na chwilę jasnym płomieniem, a za chwilę nie zostanie po niej nic. Obraz jałowości życia tych, którzy przeżyli je w sposób nieudany, jest dość wstrząsający właśnie ze względu na błyskawiczny i nieodwołalny charakter ich przemijania. Zaskakuje on, ponieważ osoby, o których mówi tekst, to ludzie realizujący swoje cele kosztem innych. Przecież w ten sposób, nie licząc się z nikim i z niczym, chcieli zdobywać to, co dla nich ważne, cenne lub choćby przyjemne. A został tylko bezużyteczny i krótkotrwały błysk.

Ludzie czczący imię Pana, trwać będą w świetle. Na co dzień żyli w cieniu, zapomnieniu i bez rozgłosu. Nie szukali splendoru, sławy, światła reflektorów, które by ich wydobyciło z anonimowego tłumy, a oto w dniu przełomu, w dniu sądu Bożego to oni będą widoczni. Nie chodziło im o to, ale tak się stało, ponieważ Bóg chroni dobro od zapomnienia, a zło pogrąża w zapomnieniu. Na tym polega Jego sąd. Bać się go mogą tylko ci, którzy źle określili priorytety w swym życiu: którym bardziej zależało na blichtrze, niż na tym, co w życiu naprawdę wartościowe. (opr. o. Waldemar Linke CP)

2 czytanie *2 Tes 3, 7-12*

Monotonny rytm roboczego dnia: poranne wstanie, pośpiech, by zdążyć do pracy, a potem cierpliwy mozół aż do ostatniej chwili dniówki. Nieraz zaś trzeba ślecieć jeszcze po nocach, by dokończyć zaczęta pracę, czasem zaś, by nadgonić inne zajęcia, które wcześniej odłożyliśmy, ale domagają się dokończenia. Ta mrówcza praca pozwala zarobić na chleb codzienny, zapewnia pewną życiową stabilizację, pozwala spokojnie oczekiwać jutra. W tych pozbawionych przygód i fajerwerków trudach nie ma nic heroicznego. A jednak to one przygotowują nas na spotkanie z Bogiem. Nie gorączkowa tęsknota za życiem pozbawionym ciężaru codzienności, ale zdolność i gotowość, by podjąć wyzwanie wierności małym obowiązkom, czyni nas budowniczymi drogi Pańskiej. (opr. o. Waldemar Linke CP)

Ewangelia *Łk 21, 5-19*

Zbliżamy się do końca roku liturgicznego. I w Liturgii Słowa pojawiają się teksty eschatologiczno-apokaliptyczne. Eschatologia mówi o rzeczach ostatecznych, definitywnych. Natomiast apokalipsa oznacza zdjęcie, usunięcie zasłony, czyli objawienie.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus zapowiada zburzenie Jerozolimy, które miało miejsce w 70 r. oraz znaki końca świata. Jezus jednak nie wskazu-

je żadnych dat, ani nie wskazuje precyzyjnych sygnałów ostrzegawczych. Wojny, rewolucje, katastrofy naturalne, głód, zarazy, prześladowania – to są znaki aktualne w każdym czasie. Jezusowi nie chodzi tyle o informacje, co o przygotowanie. Uczeń Jezusa ma być zawsze gotowy na przyjście Pana, ma czuwać. Ma wykazywać się odwagą, wiernością, nie poddawać się sugestiom różnych „wizjonerów”. Odwagę wobec prześladowań i trudności powinien czerpać od samego Jezusa.

Życie w perspektywie eschatologicznej prowadzi do wolności. Wiemy, że wszystko jest względne, przemijające, a nasza ojczyzna jest w niebie. Stąd nie musimy nadmiernie się lękać o rzeczywistość tymczasową. Uczeń Jezusa musi być w drodze i powinien żyć niejako na walcach. Nie absolutyzować świata, ani jego wartości; czynić wszystko w wolności, z dystansem wewnętrznym. Św. Ignacy powie, że jezuita żyje niejako z podniesioną stopą, czyli jest zawsze wolny, dyspozycyjny, gotowy do wyruszenia w drogę. Ten obraz dotyczy każdego ucznia Jezusa.

Z drugiej jednak strony żyjemy w świecie, w czasie, w historii. I nie możemy uciekać od niej, trwając w iluzjach albo jedynie w przyszłości. Można wtedy, pod fałszywym pretekstem, poddawać się lenistwu, uciekać od trudów i zaangażowania codziennego, pogardzać tym, co przemijające... Jednak to nie jest Ewangelia Jezusa. Ewangelia nie jest księgą końca czasów. Ewangelia jest raczej podręcznikiem przeznaczonym dla budowniczych sprawiedliwości, pokoju, braterstwa, miłosierdzia, miłości, ale tu, na ziemi, i dziś, teraz! (opr. o. Stanisław Biel SJ)

Światowy Dzień Ubogich

W niedzielę 16 listopada br. obchodzimy już po raz dziewiąty Światowy Dzień Ubogich. W tym roku przyświeca mu hasło: „Ty jesteś moją nadzieją” i jest on połączony z obchodami Jubileuszu Osób Ubogich.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV NA IX ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

1. *Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją* (Ps 71, 5). Słowa te wypłynęły z serca przytłoczonego poważnymi trudnościami: *Zesłałeś na mnie wiele srogich utrapień* (w. 20) – mówi psalmista. Mimo to, jego dusza jest otwarta i ufna, ponieważ [jest] niezachwiana w wierze, która rozpoznaje wsparcie Boga i to wyznaje: *Bądź mi skałą schronienia i zamkiem warownym*

(w. 3). Stąd pochodzi niewzruszona ufność, że nadzieja w Nim nie zawodzi: *W Tobie, Panie, moja ucieczka, niech nie doznam wstydu na wieki* (w. 1).

Pośród prób życia, nadzieja jest ożywiana niezawodną i dodającą otuchy pewnością miłości Boga, rozlanej w sercach przez Ducha Świętego. Dlatego ona nie zawodzi (por. Rz 5, 5), a św. Paweł może napisać do Tymoteusza: *trudnimy się i walczymy, ponieważ złożyliśmy nadzieję w Bogu żywym* (1 Tm 4, 10). Żywy Bóg jest bowiem „dawcą nadziei” (Rz 15, 13), który w Chrystusie, poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie, stał się „naszą nadzieją” (1 Tm 1, 1). Nie możemy zapominać, że zostaliśmy zbawieni w tej nadziei, w której musimy pozostać zakorzenieni.

DOKOŃCZENIE NA STR. 5

Narodowe Święto Niepodległości

W tym roku świętujemy 107. rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę.

Uroczystości w Siedlcach rozpoczęły się Mszą Świętą w intencji Ojczyzny sprawowaną w naszym Sanktuarium, której przewodniczył biskup siedlecki Kazimierz Gurda. Mszę św. koncelebrował także biskup pomocniczy Grzegorz Suchodolski.

Uroczystą oprawę muzyczną zapewnił Chór Miasta Siedlce oraz Orkie-

stra Wojskowa. W Eucharystii uczestniczyła Kompania Honorowa Wojska Polskiego, przedstawiciele władz państwowych, samorządowych, instytucji, służb mundurowych, organizacji społecznych, poczty sztandarowe oraz mieszkańcy.

Po zakończonej Mszy św. wszyscy przeszli na Plac Wolności, gdzie odbyła się dalsza część uroczystości upamiętniającej odzyskanie przez Polskę niepodległości.

Intencje Mszy św.

Poniedziałek, 17 listopada 2025 r. WSPOMNIENIE ŚW. ELŻBIETY WĘGIEJSKIEJ, ZAKONNICY <i>czytanie (1 Mch 1, 10-15. 41-43. 54-57. 62-64), Prześladowanie religii Izraela</i> <i>Ewangelia (Łk 18, 35-43), Uzdrowienie niewidomego pod Jerychem</i>	
6.30	+ Franciszka Koziestańskiego (18 R) + Ewę Mędzę
7.00	W intencji żyjących dobrodziejów naszej parafii <i>Gregoriana</i> : + Czesławę Wojtczuk + Dariusza Osiaka + Cezarego Lange (10 R) + Andrzeja Matejka + Krystynę Adamczyk
18.00	<i>Gregoriana</i> ; + Halinę Korniluk + Mirosława Brodzika (10 R); + Tadeusza Brodzika (5 R) + Dariusza Szczepanika + Jadwigę Ilczuk (16 R)
Wtorek, 18 listopada 2025 r. WSPOMNIENIE BŁ. KAROLINY KÓZKÓWNY, DZIEWICY I MĘCZENNICY <i>czytanie (2 Mch 6, 18-31), Męstwo Eleazara</i> <i>Ewangelia (Łk 19, 1-10), Nawrócenie Zacheusza</i>	
6.30	+ Zofię Banasiuk + Ewę Mędzę + Annę Łukasiuk (30. dzień po śmierci)
7.00	<i>Gregoriana</i> : + Czesławę Wojtczuk + Tymona Talachę + Dariusza Osiaka + Sewerynę, Kazimierza Zdun; + Leopolda, Lucynę Gromadów; + dziadków obojga stron
18.00	Dz.-bł. w 70. urodziny Krystyny, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, dary Ducha Św. na każdy dzień dla niej i jej rodziny Dz.-bł. w 70. urodziny Barbary i 65. urodziny Danuty, o łaskę zdrowia, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa, światło Ducha Św. na dalsze lata życia <i>Gregoriana</i> : + Halinę Korniluk + Irenę i Wacława Rowieckich + Wiesława Wasilewskiego (30. dzień po śmierci)
Środa, 19 listopada 2025 r. DZIEŃ POWSZEDNI XXXIII TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO <i>czytanie (2 Mch 7, 1. 20-31), Wiara w zmartwychwstanie mocą męczenników</i> <i>Ewangelia (Łk 19, 11-28), Przypowieść o dziesięciu minach</i>	
6.30	+ Wiesława Wasilewskiego + Dariusza Osiaka
7.00	<i>Gregoriana</i> : + Czesławę Wojtczuk + Stanisławę Szostak + Ludwikę Szklarz (3 R); + Józefa Szklarza; + Andrzeja Gaszewskiego; + Janinę, Stanisława, Elżbietę, Mirosława, Krzysztofa, Tomasza, Wojciecha; + dziadków obojga stron rodziny + męża Zygmunta Jaroszewskiego (7 R); + Bogdanę Jarosińską; + Janinę Piłkę
18.00	<i>Gregoriana</i> : + Halinę Korniluk + Bogdana Soszyńskiego (30. dzień po śmierci) + Mieczysława (4 R); + Władysławę; + Wiesława Wawryniuka + Pelagię (46 R); + Lucjana, Andrzeja, Lidę, Leokadię, Włodzimierza, Leszka; + dziadków obojga stron rodziny
W intencjach zanoszonych przez wstawiennictwo św. Józefa: + Edwarda Mirońskiego; + z rodziny + Mariannę Lech; + Pelagię i Antoniego; + Helenę i Kazimierza Montewka; + Jana i Barbarę Korneć + Wiesława Wasilewskiego + Mieczysława, Janinę i Stanisława Ksionek + Halinę Stańczuk; + Salomeę Blicharz + Stanisława, Zofię, Zygmunta, Kamilę, Wiesławę; + w czyścicu cierpiących + Gerarda Nowaka + Stanisławę (4 R); + Edwarda (20 R); + z rodziny Sawickich i Sieleckich + Jadwigę i Kazimierza Łyszczewskich + Mariannę i Henryka Czapskich; + z rodziny + Aleksandrę Krupę	

Kościół św. Józefa jest otwarty od 6.00 do 19.00.	
Czwartek, 20 listopada 2025 r. WSPOMNIENIE ŚW. RAFAŁA KALINOWSKIEGO, KAPŁANA <i>czytanie (1 Mch 2, 15-29), Matatiasz wzywa do walki</i> <i>w obronie przymierza z Bogiem</i> <i>Ewangelia (Łk 19, 41-44), Zapowiedź zburzenia Jerozolimy</i>	
6.30	+ Wiesława Wasilewskiego + Kazimierza (14 R)
7.00	<i>Gregoriana</i> : + Czesławę Wojtczuk + Norberta Kucharskiego (10 R); + z rodziny Cioków, Frydryków i Kucharskich + Mariannę (20 R); + Stanisława; + z rodziny Dorczuków i Wysoczych + Andrzeja Matejka
18.00	<i>Gregoriana</i> : + Halinę Korniluk + Michała Mrocza (28 R); + z rodziny Mroczków i Wąsowskich + Jadwigę Krajewską + Janusza (7 R); + rodziców obojga stron rodziny; + Janinę, Wacława, Aleksandrę i Jana
Piątek, 21 listopada 2025 r. WSPOMNIENIE OFIAROWANIA NAJSWIĘTSZEJ MARYI PANNY <i>czytanie (1 Mch 4, 36-37. 52-59), Odbudowa i poświęcenie ołtarza</i> <i>Ewangelia (Łk 19, 45-48), Jezus wypędza przekupniów ze świątyni</i>	
6.30	+ Wiesława Wasilewskiego + Bogdana Soszyńskiego
7.00	<i>Gregoriana</i> : + Czesławę Wojtczuk + Mieczysława Góreckiego (30. dzień po śmierci) + rodziców Mariannę i Stanisława; + rodzeństwo Zofię, Zbigniewa, Helenę, Mirosława; + dziadków obojga stron rodziny; + z rodziny Postków i Stefaniuków + Zofię Banasiuk
18.00	<i>Gregoriana</i> : + Halinę Korniluk + Stanisławę i Stanisława Praksedę; + Franciszkę Popek + Jadwigę Tkaczuk (11 R); + Mariana Tkaczuka; + Andrzeja Talachę; + dziadków obojga stron rodziny; + Wojciecha Plutę + Reginę Wierzbicką (50 R)
Sobota, 22 listopada 2025 r. WSPOMNIENIE ŚW. CECYLII, DZIEWICY I MĘCZENNICY <i>czytanie (1 Mch 6, 1-13), Śmierć króla Antiocha</i> <i>Ewangelia (Łk 20, 27-40), Uduchowione życie zmartwychwstałych</i>	
6.30	+ Jadwigę, Eugeniusza, Mariana, Zygmunta, Edwarda, Wincentego + Wiesława Wasilewskiego
7.00	<i>Gregoriana</i> : + Czesławę Wojtczuk + Tymona Talachę + Romanę i Józefę + męża Wacława (5 R); + rodziców, dziadków, wszystkich krewnych + Dariusza Osiaka
18.00	<i>Gregoriana</i> : + Halinę Korniluk + Wojciecha Plutę + Edwarda Ozga (33 R) + Krzysztofa Wiśniewskiego (6 R)
Niedziela, 23 listopada 2025 r. UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA 1. czytanie (2 Sm 5, 1-3), Namaszczenie Dawida na króla 2. czytanie (Kol 1, 12-20), Bóg przeniósł nas do królestwa swojego Syna <i>Ewangelia (Łk 23, 35-4), Jezu, wspomnij na mnie,</i> <i>gdy przyjdiesz do swego królestwa</i>	
7.00	+ Adelę
8.30	<i>Gregoriana</i> : + Halinę Korniluk <i>Gregoriana</i> : + Czesławę Wojtczuk + Reginę (22 R); + Reginę, Stefana, Halinę i Edwarda Podniesińskich; + Mariannę i Bronisława Zabadałów + Stanisława Świniarskiego (1 R)
10.00	Dz.-bł. w 30. rocznicę ślubu Agaty i Pawła, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa, również dla ich dzieci Tobiasza i Macieja + Kazimierza Grzebisza (4 R) + Reginę Rymuzę (3 R)

12.00	W intencji rodziny Pasiaków, o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski + Stanisławę (R); + Arkadiusza Krasnodębskich; + Annę, Władysławę, Józefa Wasilewskich; + Stanisławę, Jana, Bogdana Zdołińskich
16.30	Za Parafian
18.00	+ Stanisława (39 R); + Mariannę, Hannę, Helenę, Marię, Franciszka, Feliksa, Julię, Józefa

Tydzień w naszej parafii

■ PONIEDZIAŁEK, 17 listopada

- 16.00-18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Wypominki
- 18.00 – Msza św.

■ WTOREK, 18 listopada

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.00 – Kredkami do nieba
- 17.15 – Wypominki
- 18.00 – Msza św.

■ ŚRODA, 19 listopada

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu i spowiedź św.
- 17.15 – Wypominki
- 17.45 – Nowenna do św. Józefa z odczytaniem intencji
- 18.00 – Msza św. sprawowana w intencjach zanoszonych przez wsta-wiennictwo św. Józefa
- 19.00 – Krąg biblijny

■ CZWARTEK, 20 listopada

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Wypominki
- 18.00 – Msza św.
- 19.00 – 21.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

■ PIĄTEK, 21 listopada

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Wypominki
- 18.00 – Msza św.

■ SOBOTA, 22 listopada

- 16.00 – 18.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 17.15 – Wypominki
- 18.00 – Msza św.

■ NIEDZIELA, 23 listopada

- 7.00 – Msza św.
- 8.30 – Msza św.
- 9.30 – Wypominki
- 10.00 – Msza św.
- 12.00 – Msza św. z udziałem dzieci
- 13.00 – 16.30 – Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy
- 16.30 – Msza św.
- 18.00 – Msza św.

Modlitwa wypominkowa

17-22 listopada 2025 r.

poniedziałek-sobota - godz. 17.15, niedziela - godz. 9.30

17.11. – ul. Nowy Świat 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7

18.11. – ul. Nowy Świat 8, 9, 11, 13, 14, 15, 17

19.11. – ul. Sokołowska bloki nr 91, 93, 156, 158, ul. Łąkowa, ul. Dolna, ul. Rumiankowa

20.11. – ul. Graniczna, Jagiellońska, Rejtana, Sierakowskiego, Strzalińska

21.11. – ul. Słowackiego, ul. Żeromskiego

22.11. – ul. Góreckiego, ul. Konopnickiej, Plac Wolności, ul. Północna

23.11. – Chodów, Kolonia Strzała, Purzec i wieś Żytunia

24.11. – ul. Mireckiego, ul. Broniewskiego

25.11. – ul. Bema, ul. Okrzei, ul. Tuwima

26.11. – pozostałe ulice, bez adresu i spoza parafii

27.11. – ul. Żytunia (bloki i domy jednorodzinne)

Odeszli do Pana

+ Tymon Talacha, lat 7

+ Krystyna Adamczyk, lat 65

Wieczny odpoczynek racz Im dać, Panie...

ŚWIĘTY TYGODNIA

17 listopada wspomnienie

św. Elżbiety Węgierskiej (1207-1231)

Była córką króla węgierskiego Andrzeja II i Gertrudy, oraz siostrą św. Jadwigi Śląskiej. Kiedy Elżbieta miała 14 lat, poślubiła Ludwika IV z dynastii Ludowingów i zamieszkała w Turynii. W następnych latach urodziła troje dzieci. Po 6 latach małżeństwa, w 1227 r., podczas wyprawy krzyżowej do Ziemi Świętej, zmarł jej mąż, a ona w wieku 20 lat została wdową. Elżbieta prowadziła ascetyczny tryb życia, praktykowała wiele postów oraz ubóstwo inspirowane życiem współczesnych jej świętych Franciszka i Klary. Rozwijając działalność charytatywną, założyła szpital w pobliżu zamku Wartburg, w którym sama usługiwała chorym i ubogim, często spłacając ich długi. W późniejszym okresie zbudowała szpital również w Marburgu (szpital św. Franciszka z Asyżu).

W Wielki Piątek w 1228 r., w kaplicy zamku w Wartburgu, złożyła na ręce franciszkanów ślub wyrzeczenia się własnej woli, w służbie ubogich i chorych i przyjęła jako jedna z pierwszych habit tercjarki św. Franciszka. Oddała się całkowicie modlitwie, pokucie i czynkom miłosierdzia.

Jej kierownikiem duchowym i spowiednikiem był Konrad z Marburga, który próbował wprowadzić ład w jej żywiołową postługę, stawiał pewne granice uczynom miłosierdzia świętej, ograniczając ilość rozdawanego jałmużny. Konrad próbował również ograniczyć liczbę chorych, którym sama usługiwała, chcąc ją uchronić przed zarażeniem, co niestety stało się faktem, wcześniej niż myślał. 17 listopada 1231 r. zmarła w wieku zaledwie 24 lat.

Została ogłoszona świętą przez papieża Grzegorza IX w 1235 r. Krótko po kanonizacji kult świętej stał się popularny w ówczesnym królestwie Węgier, gdzie nazywano ją „Elżbietą Węgierską” lub „Elżbietą wdową”. Poświęcony jest jej m.in. największy gotycki kościół (i największa świątynia katolicka w ogóle) na Słowacji – katedra św. Elżbiety w Koszycach.

Od 1850 r. św. Elżbieta Węgierska jest patronką zgromadzenia elżbietanek, wspólnoty kontemplacyjno-czynnej założonej w Nysie w 1842 r., prowadzącej liczne dzieła w Polsce, łączącej codzienną modlitwę ze służbą człowiekowi choremu i ubogiemu, elżbietanek cieszyńskich (założonych w XVII w. w Akwizgranie) oraz Franciszkańskiego Zakonu Świeckich; jest także patronką Niemiec i Węgier. Jej imię przyjęło jako swoją nazwę kilka zgromadzeń zakonnych i dzieł katolickich. (opr. AZ)

Zapowiedzi

■ **Paweł Płatkowski i Wiktoria Płatkowska**, związani cywilnie, oboje z par. św. Józefa w Siedlcach - *zapowiedź 1*

■ **Daniel Palica**, kawaler z par. św. Józefa w Siedlcach i **Julia Banasiowska**, panna z par. Wszystkich Świętych w Starachowicach - *zapowiedź 1*

Ktokolwiek by wiedział o przeszkodach małżeńskich pomiędzy wymienionymi narzeczonymi ma obowiązek powiadomić o tym kapłana pracującego w parafii.

Dziękujemy za ofiary na kościół:

- Bezimienna z ul. Jagiełły 23 – 100 zł
- Bezimienna z ul. Siedleckiej – 100 zł
- Bezimienna z ul. Okrzei – 200 zł
- Bezimienna z ul. Chrobrego 4 – 100 zł

Światowy Dzień Ubogich

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

2. Ubogi może stać się świadkiem silnej i niezawodnej nadziei, właśnie dlatego, że jest ona wyznawana w niepewnych warunkach życia, pełnych niedostatków, kruchości i marginalizacji. On nie liczy na bezpieczeństwo, jakie daje władza i posiadanie; wręcz przeciwnie – cierpi z ich powodu i często pada ich ofiarą. Jego nadzieja może spocząć jedynie gdzie indziej. Uznając, że Bóg jest naszą pierwszą i jedyną nadzieją, również my przechodzimy od nadziei ulotnych do nadziei trwałej. W obliczu pragnienia, aby Bóg był naszym towarzyszem w drodze, bogactwa tracą na znaczeniu, ponieważ odkrywamy prawdziwy skarb, którego naprawdę potrzebujemy. Wyraźnie i mocno rezonują słowa, którymi Pan Jezus napominał swoich uczniów: *Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną* (Mt 6, 19-20).

3. Największą biedą jest nieznamość Boga. Przypomniał nam o tym Papież Franciszek, gdy pisał w *Evangelii gaudium*: *najgorszą dyskryminacją, jakiej doświadczają ubodzy, jest brak opieki duchowej. Ołbrzymia większość ubogich otwarta jest szczególnie na wiarę; potrzebują Boga i nie możemy nie ofiarować im Jego przyjaźni, Jego błogosławieństwa, Jego Słowa, sprawowania Sakramentów i propozycji drogi wzrostu i dojrzewania w wierze* (n. 200). Jest tutaj fundamentalna i całkowicie oryginalna świadomość tego, jak odnaleźć w Bogu własny skarb. Jan Apostoł podkreśla bowiem: *Jeśliby ktoś mówił: „Miłuję Boga”, a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi* (1 J 4, 20).

Jest to prawda wiary i sekret nadziei: wszystkie dobra tej ziemi – rzeczywistość materialna, przyjemności świata, dobrobyt ekonomiczny – choć ważne, nie wystarczają, aby uszczęśliwić serce. Bogactwa często zwodzą i prowadzą do dramatycznych sytuacji ubóstwa, przede wszystkim do przekonania, że nie potrzebujemy Boga i możemy prowadzić własne życie niezależnie od Niego. Przychodzą na myśl słowa św. Augustyna: *Cała twoja ufność niechaj będzie w Bogu: Bądź u Niego żebrakiem, żebyś Nim został napełniony. Bo cokolwiek byś posiadał, nie mając Jego: (...) czuj się potrzebujący Go, abyś został przez Niego napełniony, tym jesteś biedniejszym* (Objaśnienia Psalmów, Ps. 85, 3, tłum. Jan Sulowski, Warszawa 1986, s. 90).

4. Nadzieja chrześcijańska, do której odsyła Słowo Boże, jest pewnością na drodze życia, ponieważ nie zależy od ludzkiej siły, ale od obietnicy Boga, który jest zawsze wierny. Dlatego chrześcijanie od samego początku chcieli utożsamiać nadzieję z symbolem kotwicy, która daje stabilność i bezpieczeństwo. Nadzieja chrześcijańska jest jak kotwica, która przytwierdza nasze serce do obietnicy Pana Jezusa, który zbawił nas przez swoją śmierć i zmartwychwstanie, i który powróci ponownie pośród nas. Nadzieja ta nadal ukazuje jako prawdziwą perspektywę życia „nowe niebo” i „nową ziemię” (2 P 3, 13), gdzie istnienie wszystkich stworzeń znajdzie swój autentyczny sens, ponieważ nasza prawdziwa ojczyzna jest w niebie (por. Flp 3, 20).

W związku z tym, Miasto Boże zobowiązuje nas do działania na rzecz miast ludzkich. Już teraz muszą one zacząć je przypominać. Nadzieja, podtrzymywana przez miłość Bożą rozlaną w naszych sercach przez Ducha Świętego (por. Rz 5, 5), przemienia serce ludzkie w urodzajną ziemię, gdzie może zakiełkować miłość dla życia świata. Tradycja Kościoła nieustannie potwierdza tę wzajemną zależność między trzema cnotami teologicznymi: wiarą, nadzieją i miłością. Nadzieja rodzi się z wiary, która ją karmi i podtrzymuje, opierając się na miłości, która jest matką wszystkich cnót. A miłości potrzebujemy dzisiaj, teraz. Nie jest to obietnica, lecz rzeczywistość, na którą patrzymy z radością i odpowiedzialnością: angażuje nas, kierując nasze decyzje ku dobru wspólnemu. Kto natomiast nie ma miłości, nie tylko nie ma wiary i nadziei, ale odbiera nadzieję swemu bliźniemu.

5. Biblijna zachęta do nadziei niesie zatem ze sobą obowiązek podjęcia konsekwentnej odpowiedzialności w historii, bezzwłocznie. Miłość

bowiem *stanowi największe przykazanie społeczne* (Katechizm Kościoła Katolickiego, 1889). Ubóstwo ma przyczyny strukturalne, które powinny być rozwiązane i usunięte. Kiedy to się dzieje, wszyscy jesteśmy wezwani do tworzenia nowych znaków nadziei, które świadczą o chrześcijańskiej miłości, tak jak czynili to liczni święci i święte w każdej epoce. Szpitale i szkoły, na przykład, są instytucjami stworzonymi, aby wyrażać przynależność najsłabszych i wykluczonych. Powinny one być częścią polityki publicznej każdego kraju, jednak wojny i nierówności często nadal temu przeszkadzają. Coraz bardziej, znakami nadziei stają się dziś domy rodzinne, wspólnoty dla małoletnich, ośrodki konsultacyjne i pobytowe, jadłodajnie dla ubogich, noclegownie, szkoły ludowe: ileż jest to znaków, często ukrytych, na które być może nie zwracamy uwagi, a które są tak

ważne, aby otrząsnąć się z obojętności i pobudzić do zaangażowania w różne formy wolontariatu!

Ubodzy nie są dla Kościoła kwestią poboczną, odwracającą uwagę, ale najbardziej umiłowanymi braćmi i siostrami, ponieważ każdy z nich, swoim istnieniem, a także słowami i mądrością, której jest nośnikiem, skłania do namacalnego dotknięcia prawdy Ewangelii. Zatem Światowy Dzień Ubogich ma na celu przypomnienie naszym wspólnotom, że ubodzy są w centrum całej

działalności duszpasterskiej. Nie tylko w jego wymiarze charytatywnym, ale również w tym, co Kościół celebruje i głosi. Bóg przyjął ich ubóstwo, aby uczynić nas bogatymi poprzez ich głosy, ich historie, ich twarze. Wszystkie formy ubóstwa, bez wyjątku, są wezwaniem do konkretnego życia Ewangelią i dawania skutecznych znaków nadziei.

6. Jest to zachęta, która wypływa z obchodów Jubileuszu. To nie przypadek, że Światowy Dzień Ubogich obchodzony jest pod koniec tego roku łaski. Kiedy Drzwi Święte zostaną zamknięte, będziemy musieli zachować i przekazać Boże dary, które zostały złożone w nasze ręce w ciągu całego roku modlitwy, nawrócenia i świadectwa. Ubodzy nie są przedmiotem naszej posługi duszpasterskiej, ale kreatywnymi podmiotami, które skłaniają nas do ciągłego poszukiwania nowych form życia Ewangelią dzisiaj. W obliczu następujących coraz to nowych fal zubożenia, istnieje niebezpieczeństwo przyzwyczajania się i poddania się. Każdego dnia spotykamy osoby ubogie lub zubożałe, a niekiedy, to nam samym może się zdarzyć mieć mniej, stracić to, co kiedyś wydawało nam się pewne: mieszkanie, odpowiednią ilość pożywienia na każdy dzień, dostęp do opieki zdrowotnej, dobry poziom wykształcenia i informacji, wolność religijną i wolność słowa.

Wspierając dobro wspólne, nasza odpowiedzialność społeczna opiera się na stwórczym geście Boga, który obdarza wszystkich dobrami ziemi: podobnie jak one, również owoce pracy człowieka powinny być dostępne dla wszystkich w równym stopniu. Pomoc ubogim jest bowiem kwestią sprawiedliwości, a nie tylko miłosierdzia. Jak zauważa św. Augustyn: *Da-jesz chleb głodnemu; lepiej by jednak było, aby nikt nie łaknął i abyś nie potrzebował nikomu dawać. Odziewasz nagiego; oby wszyscy mieli w co się ubrać i niczego nie potrzebowali!* (Homilie na Ewangelie i Pierwszy List Świętego Jana. Część druga; Homilia 8, p. 5, ATK, Warszawa 1977).

Dlatego mam nadzieję, że ten Rok Jubileuszowy pobudzi rozwój polityki przeciwdziałania starym i nowym formom ubóstwa, a także zachęci do podjęcia nowych inicjatyw na rzecz wsparcia i pomocy najuboższemu z ubogich. Praca, edukacja, dom, zdrowie to warunki bezpieczeństwa, którego nigdy nie zapewni się za pomocą broni. Wyrażam uznanie dla istniejących już inicjatyw oraz zaangażowania, które codziennie jest podejmowane na szczeblu międzynarodowym przez dużą liczbę mężczyzn i kobiet dobrej woli.

Powierzmy się Najświętszej Maryi, Pocieszycielce strapionych, i wraz z Nią wzniesmy pieśń nadziei, przyjmując za swoje słowa Te Deum: *In Te, Domine, speravi, non confundar in aeternum – W Tobie, Panie, zaufałem, nie zawstydzę się na wieki.*

Watykan, dnia 13 czerwca 2025 r.,
we wspomnienie św. Antoniego z Padwy, patrona ubogich

LEON PP. XIV

Ekonomia w ujęciu biblijnym

Co jest najcenniejszym zasobem według Księgi Przysłów?

W ekonomii zasobami nazywa się wszystko, co można wykorzystać w działalności gospodarczej do wytwarzania produktów i świadczenia usług.

Mówi się o trzech rodzajach zasobów: zasobach ludzkich, zasobach naturalnych i zasobach kapitałowych.

Zasoby ludzkie to oczywiście ludzie wraz z ich siłą fizyczną, ale także wiedzą i umiejętnościami.

Zasoby naturalne to np. wszelkiego rodzaju minerały, wiatr, woda, lasy.

Zasoby kapitałowe to natomiast np. fabryki, maszyny i pieniądze na koncie w banku.

Który spośród tych zasobów jest najważniejszy? Przez całe wieki uważano, że najważniejszy jest kapitał. Było to szczególnie widoczne w okresie rewolucji przemysłowej zapoczątkowanej w XVIII wieku w Anglii i Szkocji. W tym okresie człowiek stał się jedynie trybem w wielkiej maszynie, jaką była fabryka, a jego życie i zdrowie niemal całkowicie utraciły na znaczeniu.

Pogląd ten obecnie odszedł jednak na szczyście do historii i coraz więcej uwagi przykładają do znaczenia wiedzy, której posiadaczami i nośnikami są ludzie. Współczesna gospodarka nazywana jest nawet gospodarką opartą na wiedzy, czyli gospodarką, w której wiedza

stanowi kluczowy czynnik wzrostu i produktywności. Jest gospodarką opartą na tworzeniu, dystrybucji oraz wykorzystywaniu wiedzy.

Rozważania nad pojęciem wiedzy trwają już od czasów antycznych. Z pojęciem tym zmagają się wielu filozofów z Platonem i Arystotelesem na czele. Według Encyklopedii PWN, wiedza to w najogólniejszym znaczeniu rezultat wszelkich możliwych aktów poznania, a w znaczeniu węższym – ogół wiarygodnych informacji o rzeczywistości wraz z umiejętnością ich wykorzystywania.

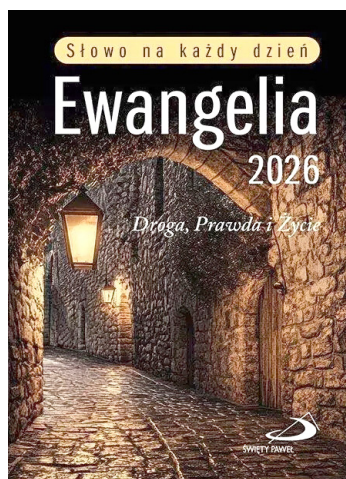
To czego odkrycie zajęło ludziom całe wieki, w Biblii zostało zapisane już w Starym Testamencie, a dokładnie w Księdze Przysłów (Prz 16,16). W słowach *Raczej mądrość nabywać niż złoto, lepiej mieć rozum - niż srebro znaleźć* można jednoznacznie wskazać, że najważniejszym zasobem jest wiedza, którą Biblia nazywa mądrością i rozumem. Wspomniany fragment Księgi Przysłów można również interpretować jako zachętę do inwestowania w siebie i ciągłego rozwoju. Wszystkie rzeczy, które kupimy, z biegiem czasu, ulegną bowiem zniszczeniu, a pozyskana przez nas wiedza pozostanie z nami na zawsze.

dr **Bartłomiej Suchodolski**
Uniwersytet w Siedlcach

Ewangelia 2026

Zapraszamy do skorzystania z kolejnej edycji „Ewangelii 2026”, która jest do nabycia w przedsionku kościoła w formacie A5, kieszonkowym oraz w wersji dla dzieci. To doskonała inspiracja do modlitwy Słowem Bożym. Publikacja zawiera:

- pełny tekst Ewangelii na każdy dzień 2026 roku,
- krótkie rozważanie do każdego fragmentu,
- modlitwę do każdego fragmentu,
- przypomnienia o uroczystościach i świętach kościelnych, a także o liturgicznych wspomnieniach świętych i błogosławionych,
- dodatek z różnymi modlitwami (litanie, modlitwa różańcowa, nabożeństwo Drogi Krzyżowej, tekst Gorzkich żali oraz Kompletu)

Msza św. w intencji zmarłych pracowników Służby Zdrowia

Z chrześcijańską nadzieją, głębokim szacunkiem i pamięcią o tych, którzy poświęcili swoje życie służbie drugiemu człowiekowi, serdecznie zapraszamy na Eucharystię w intencji zmarłych pracowników służby zdrowia, która zostanie odprawiona **w niedzielę, 16 listopada, o godz.**

16.00 w siedleckiej Katedrze.

Wspólnie pragniemy otoczyć modlitwą tych, którzy odeszli, pozostawiając po sobie ślad troski, oddania i miłości bliźniego.

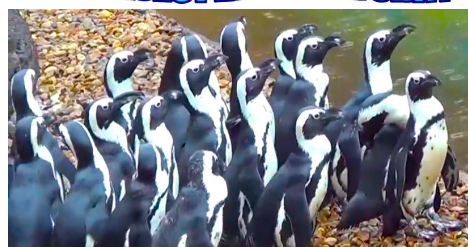
Serdecznie zapraszam ks. kan. Piotr Pielak
Diecezjalny Duszpasterz Służby Zdrowia

Tygodnik „Opiekun” w nakładzie 1000 egz. wydaje Parafia św. Józefa, Siedlce, ul. Sokołowska 124, tel. 25 640 28 28. Druk. NOWATOR. Konto parafii. 31 1500 1663 1216 6007 9961 0000
Redaguje zespół. ks. Sławomir Olopiak, ks. Henryk Drozd, ks. Jacek Sawczuk, Grażyna Łuka-Karcz, Marek Stasiuk, Edyta Zdunek, Agata Zielińska.

Uwaga współpracownicy redakcji. Materiały do „Opiekuna” nadsyłamy na adres:

kancelaria@josefsiedlce.pl najpóźniej do poniedziałku poprzedzającego ukazanie się gazety.
Kancelaria Parafialna czynna w dni powszednie w godz. 16.00-17.30. W niedzielę nieczynna.

HUMOR JEST ZAWSZE DOBRY

PIGWINY

Nad sadzawką w ZOO znajduje się duża woliera, w której spacerują pingwiny. Dzieci pytają ojca:

- Tato, co to jest?
- To są jaskółki.
- Naprawdę? Takie grube?
- Wy też będziecie takie, jak nie przestaniecie wchłaniać wszystkich ciast i słodczy, które wam pod rękę wpadną!

SPOKÓJ DUCHA

Nieco dalej dwie starsze panie zwiedzają ZOO. Zatrzymały się przy wybiegu hipopotamów. Dwa okazałe okazy zwierząt wygrzewają się na słońcu:

- Wiesz Jadziu, marzę o tym, by móc kiedyś osiągnąć spokój ducha taki, jak u tych hipopotamów.

– Ja też, ale jak dotąd udało mi się tylko osiągnąć ich figurę.

W CHMURZE

Żona schodzi do kotłowni i ze zdziwieniem patrzy jak mąż w piecu CO pali jej buty:

- Palisz moimi butami? Chyba zwariowałeś!
- Kochanie, przecież mówiłaś, że nie masz już miejsca w szafie. Będziemy trzymać je w chmurze. Teraz taka moda!

PIĘKNO

Żona do męża:

- Wiesz Stasiu, jesień i zima są piękne, ale tylko do pewnego stopnia.
- Do jakiego stopnia?
- Celsjusza!

PAN TADZIK

Niedzielne popołudnie w domu starszego małżeństwa. Żona woła męża:

- Tadziku, siadaj do stołu, obiad gotowy. Będziesz mógł już zacząć narzekać na wszystko.

SPIESZ SIĘ POWOLI

Pan Józek, znany w Siedlcach BHP-owiec pracuje w ogródku. Na ścianie altany zamieszcza tabliczkę z napisem:

- „Festina lente*, bo stracisz rentę”.

* „Festina lente” to łacińskie powiedzenie cesarza Oktawiana Augusta (żył 63 przed n. Ch. – 14 po n. Ch.), znaczące „Śpiesz się powoli”.

FRASZKA

Znana pani profesor poddała swego kota licznyemu badaniom empirycznym i wyciągnęła z nich następujące wnioski:

- „Mój kot po latach badań nabrał przeświadczenia, że jedzenie powstaje w wyniku... miażdżenia!”

Z BIEGIEM LAT, Z BIEGIEM DNI

Rozmawiają dwaj dowcipni staruszkowie:

- Franciszku, to że lata idą, to ja rozumiem, ale...

– A czego ty nie rozumiesz?

- Nie rozumiem, czy one idą w dobrą stronę!?

(opr. xHD)